

extremos, seu qui prius describuntur, dimisi, seu reliqui indeletos, ut melius descriptionis ratio intelligatur. Caterum juvat eos delere, ut absolutius & nitidius opus videatur. Oportet autem in sectionibus quæ in solido sunt, non se tangere annulos corporeos; sic enim penduli videbuntur ac per se, cum non sint. Hæc Cardanus, qui an sciverit modum conficiendi, dubito; alioquin enim non reticisset.

PROPOSITIO XXVIII.

Ut tres schedula non tacta situm permulent.

*Schedula
tres sibi
mutuo su-
perpositæ
ut situm
mutent non
tacta.*

Ludicrum hoc quidem est, sed adeo subtile, ut Ioannes Baptista Porta existimet, fieri non posse quin mirabile videatur rationem ignorantibus: Unde & aliqui ad sortilegia illo utebantur. Praxin describit valde obscure dictus Auctor, & ex ipso *Veckerus* lib. 17. Secretorum; clarius autem *Schwenkerus* in Delicijs par. 10. quæst. 35. Portæ descriptionem primò afferam, deinde *Schwenkeri* & meam subjungam. Igitur

Porta lib. 20. Magiæ Natural. cap. 2. rem ita describit. *Altera remanet ludicra subtilitas, ut tres schedula non tacta situm permulent.* Quod illud penitus ignorantibus fieri non potest, quin mirabile videatur. Tres fiant schedula longiuscula e papyro, vel linteis, sequemur mutuò equali superent magnitudine. Nam capite imò æquata omnes, & æquè revolutæ, devolvuntur, diversique situs reperiuntur. Si longior in medio, vel primo loco ponatur, permulant locum: si longior eadem in postremo fuerit loco, immobiles remanent. Quod non erit qui non putet à damone factum. Sed aliunde non evenit, nisi quia in revolutionis fine remanet procerior; & extrema, à qua exoritur, in revolvendo remanet. Hæc & alia dictus Auctor, quæ etiam excipit *Weckerus* lib. ult. Secretor. Æstimo tamen neminem ea intellecturum, nisi sequentia legat.

*Vide
Iconis II.
Fig. VI.*

Meliùs igitur cum *Schwentero* rem eandem sic propono. I. Excide tres schedulas oblongas A, B, C, inæqualis longitudinis, latitudinis verò sive æqualis, sive inæqualis. II. Schedulam B colloca super A, & C supra B, ita ut superiùs sibi mutuò coæquentur, inferiùs verò se mutuò excedant. III. Convolva omnes tres simul in formam cylindruli seu columnulæ, incipi-

incipiendo à capitibus A, B, C, simul conjunctis, ita ut A sit extrema, C intima, B media. IV. Evolve iterum cylindrum hoc ordine. Primò evolve schedulam extremam A, incipiendo à calce *d*, donec pervenias ad *g*, & discooperias finem *e* schedulæ B. Deinde relinque schedulam B, & perge evolvere solam schedulam A, donec pervenias iterum ad finem *e* schedulæ B. Demum evolve simul & schedulæ A residuum, & schedulam B. Finitâ totâ evolutione, invenies schedulam C inter A & B, ita ut A sit prima, C secunda, B tertia.

Quòd si statim primâ vice, quando in evolvendo schedulam A pervenisti ad schedulam B, eam simul cum A evolvas; & dum venisti cum utraque usque ad finem schedulæ C, eam non simul evolvas, sed pergas cum solis A & B, donec pervenias iterum ad *f*; tunc finitâ evolutione, A erit inter B & C, ita ut B sit prima, A secunda, C tertia.

PROPOSITIO XXIX.

Cultrum involvere strophiole ita, ut dum evolvitur, culter extra strophium sit.

EX præcedenti praxi originem trahit hæc, quam docet *Schwenkerus* loc. cit. Quæst. 36. in hunc sensum. I. Plica strophium per medium, ut duæ extremitates sibi congruant; & in medio, ubi plica est, colloca cultrum, clavem, aut aliam quamvis rem. II. Convolva strophium cum cultro, incipiendo à plica, & ab ipso cultro involuto, ita ut finitâ convolutione extremitates ambæ strophii sint extra. III. Evolve strophium iterum hac ratione. Arripe unam solam extremitatem strophii, & quidem extremam, eamque evolve donec pervenias iterum ad alteram ac intimam extremitatem; & tunc accipe ambas simul; eritque finitâ totâ evolutione culter extra strophium.

Culter strophiole involutus ut extra reperiatur.

Fig I.

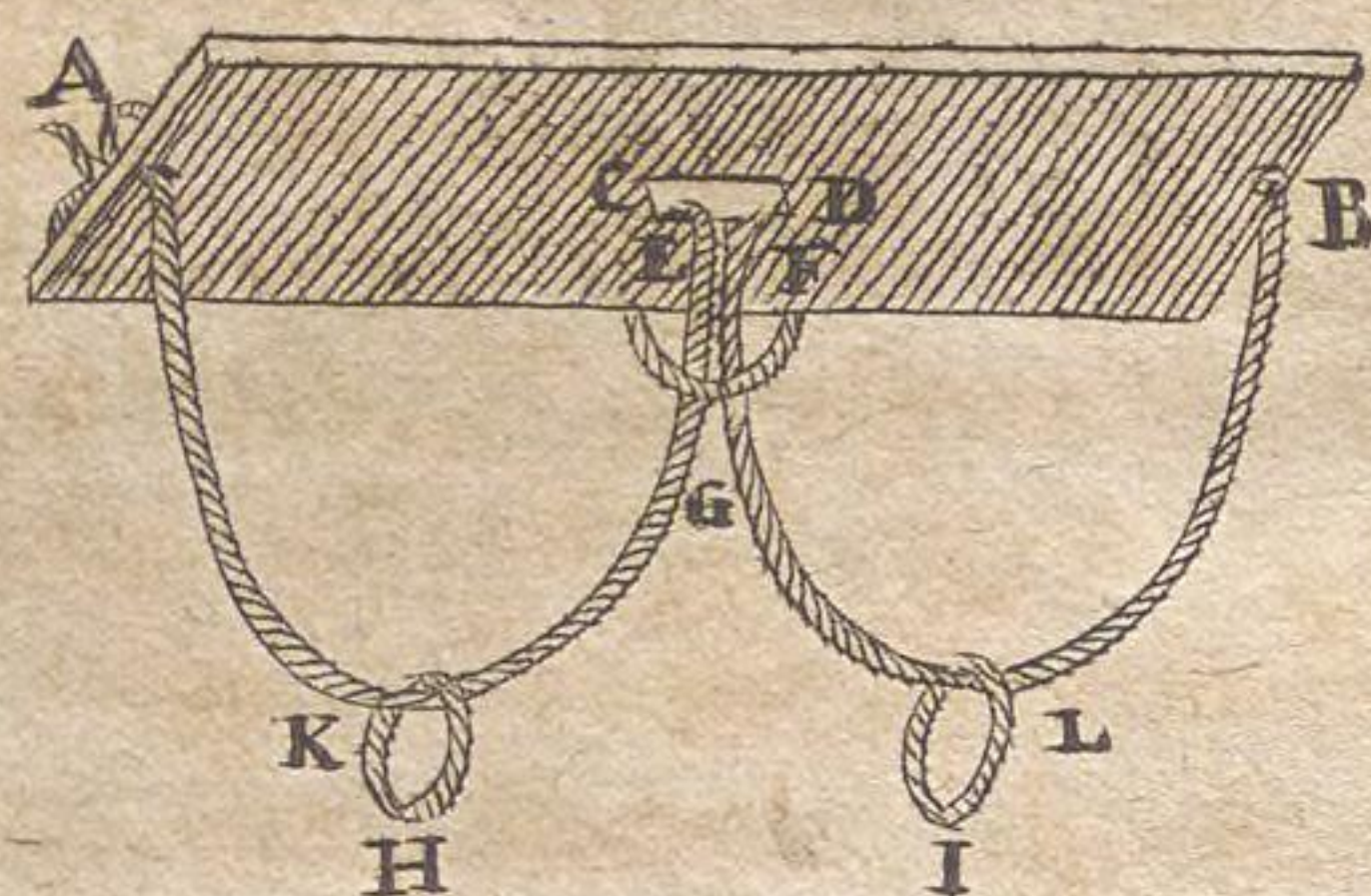

Fig II.

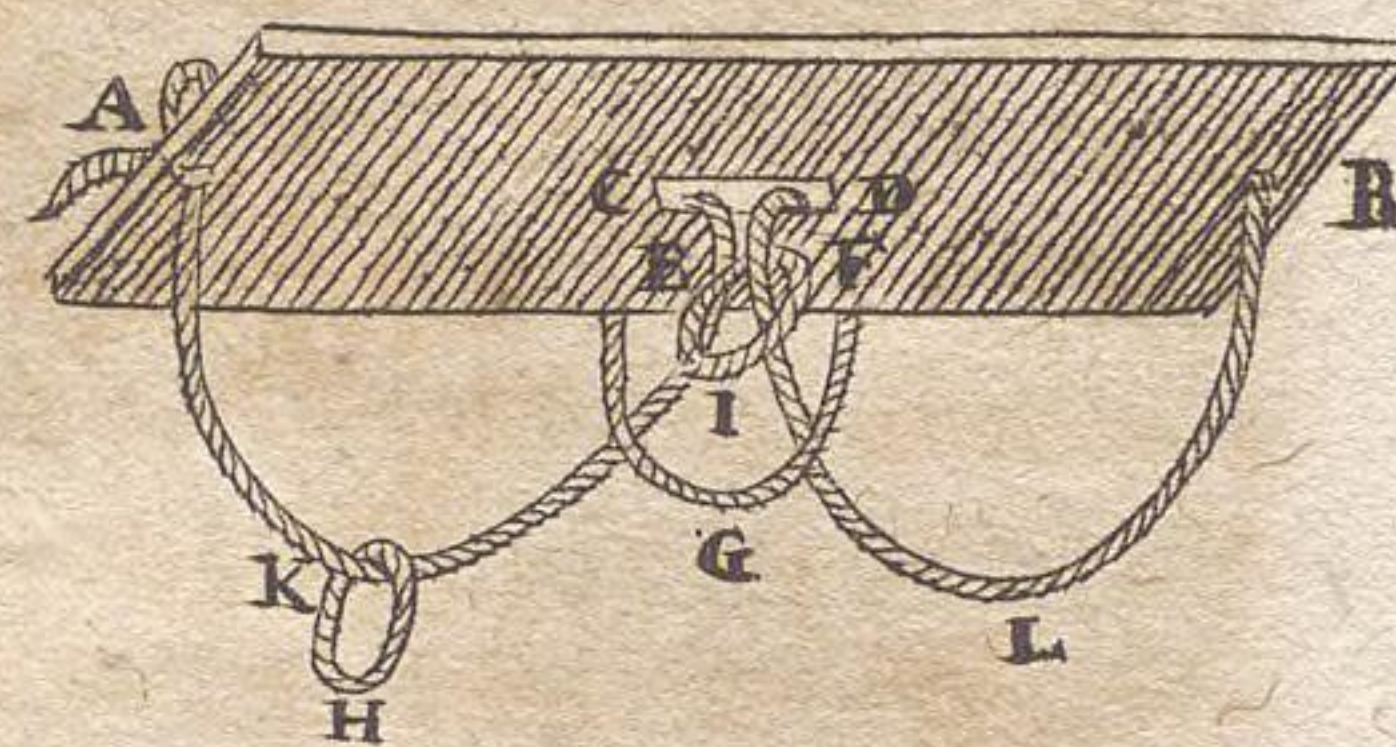

Fig III.

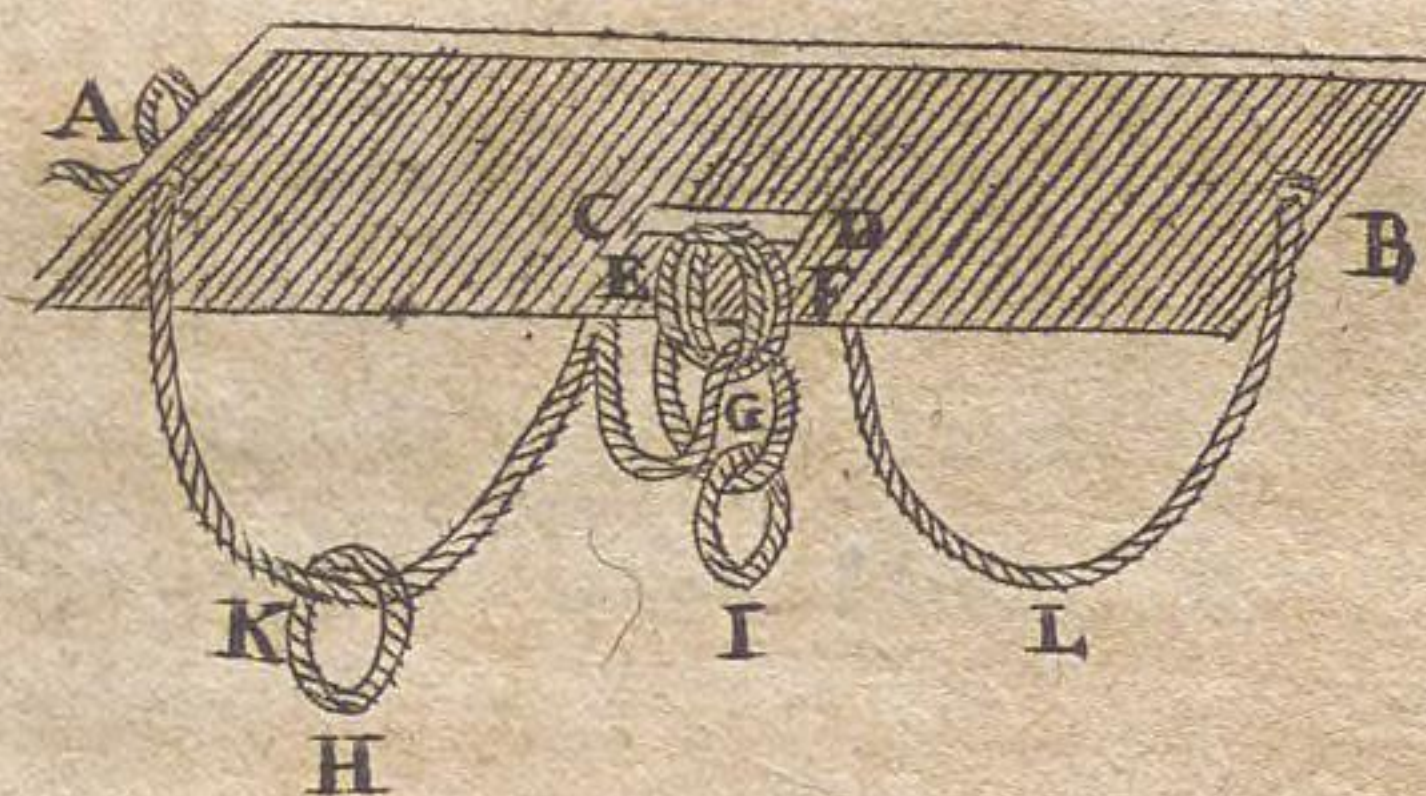

Fig IV

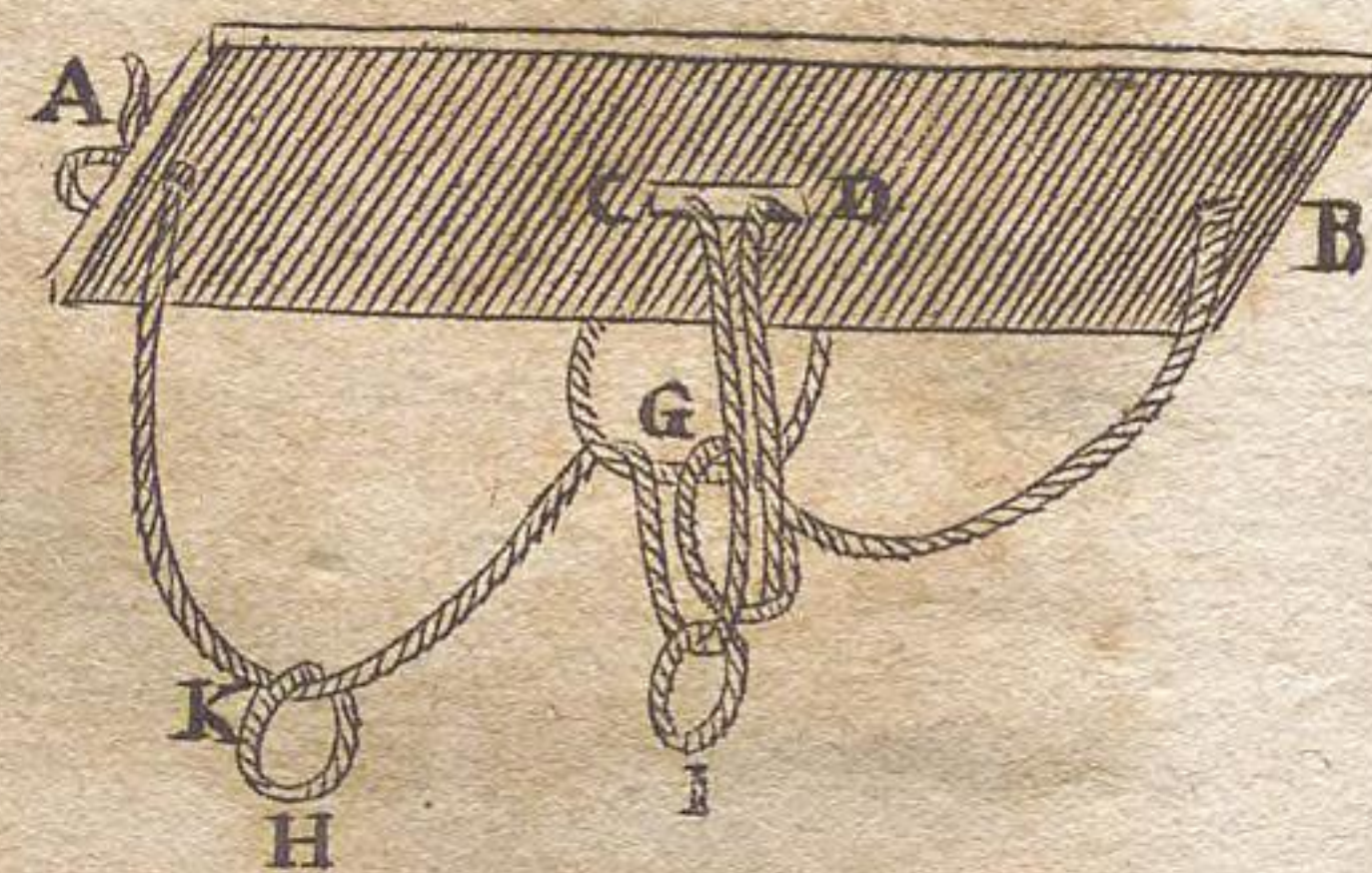

Fig V.

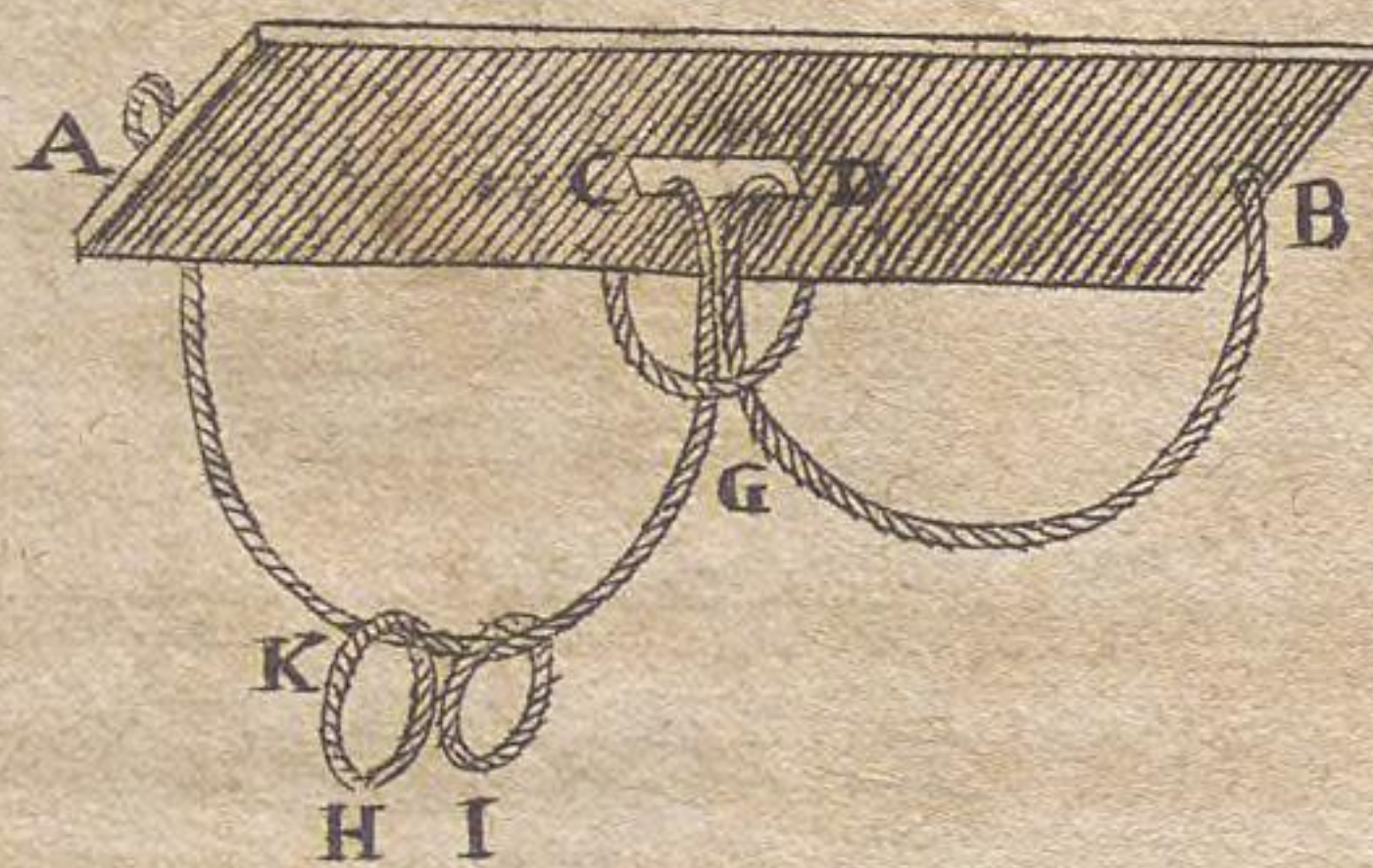

Fig VI.

